

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran mahkemenin bu konudaki 12.2.1992 günlü kararının gerekçe bölümü aynen şöyledir :

"Sanıklar hakkında 298 sayılı Yasa'nın 60. maddesinin yollamasıyla aynı Yasa'nın 151/2. maddesi gereğince cezalandırılması istemiyle kamu davası açılmış olup, davada uygulama yeri olan 298 sayılı Yasa'nın 2234 sayılı Yasa ile değişik 60. maddesinde de "umuma açık veya helkesin görebileceği açık veya kapalı yerlere afiş veya duvar ilânı asmak suretiyle seçim propagandası yapılamaz" ibaresinin Cumhuriyet Savcısı ve sanıklar tarafından Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2, 5, 26. ve 31. maddelerine aykırı olduğu iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne sunulmasının istendiği görülmektedir.

Bu iddia mahkememizce de ciddi olarak görülmüş ve maddenin tümünün iptali için Anayasa Mahkemesi'ne 2949 sayılı Yasa'nın 28. maddesi gereği başvurmak gerekmiştir.

Gerçekten de anılan kural TC. Anayasası'nın 2, 5, 26. ve 31. maddelerine aykırıdır. Türk Devletinin sosyal bir hukuk devleti olduğunu düzenleyen 2. maddesi ele alındığında yasaların hukuka uygun olması gerekeceği anlaşılmakla, bundan da uluslararası kabul gören hukuk normlarının yaşayacağı, uluslararası hukuka uygun olmayan normların çağdaş anayasa hukuku yorumumuzda dikkate alınmayacağı, yüksek mahkemenin süregelen uygulamalarından da bu konuya dikkat edildiği görülmekle anlaşılmaktadır. Oysa; olayda uygulama yeri olan yasak, çağdaş Anayasa Hukuku yorumunun ve hukuk devleti olma ilkesinin gerisinde kalmaktadır.

Aynı şekilde Anayasamızın 5. maddesinde ifade edilen ve devletin temel amaç ve görevleri arasında yer alan "kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri ile bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri..." kaldırma görevinin de bir sonucu olarak siyasi partilerin propaganda özgürlüklerini daraltan bir yasal düzenlemenin yapılamaması, Anayasa'nın 13. maddesinde de ifadesini bulan temel sınırlamalar dışında başka sınırlamalar getirilerek hem gerçek kişilerin, hem de tüzelkişilerin bu haklarını kullanabilme özgürlüklerini daraltmamak gerekir. Diğer taraftan radyo, televizyon ve yazılı basında serbestçe propaganda yapılırken de son seçimlerde de görüldüğü gibi bu yasak fiilen delinirken, duvar ilanı ve afişi ile propaganda yapma yasağı şeklindeki bir hükmün hukuken de uygulanmaması gerekir. Olaya Anayasa'nın 26. maddesi açısından da baktığımızda anayasal bir aykırılık olduğu görülmektedir. Çünkü siyasal partiler programlarını diğer partilerde farklı yanlarını ancak propaganda yaparak ortaya koyacaklar ve bu şekilde kamuoyu bir düşünce sahibi olacaktır. Ancak böyle bir yasak ve sınırlama hem siyasi partilerin bir nevi düşünce özgürlüğü olarak değerlendirilebilecek propaganda yapma özgürlüklerini kullanmalarını engelleyecek diğer yandan da Anayasa'nın 31. maddesinde yer alan basın dışı kitle iletişim araçları olarak değerlendirilebilecek olan afiş ve duvar ilanı kullanılmasını engelleyecek.

Hüküm : Gerekçesi yakanda açıklandığı üzere ;

iddia makamının ve sanıkların Anayasa'ya aykırılık iddiası mahkememizce de benimsendiğinden Anayasa Mahkemesi'ne başvurmak üzere 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 28 ve Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 253/2. maddesi gereğince MUHAEMENİN DURMASINA,

Esas Sayısı : 1992/16

Karar Sayısı : 1992/17

Dosyanın gerekçeli kararlar birlikte suretinin çıkarılarak Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmek üzere C. Savcılığına tevdiine,

Sanıkların yüzünde, C. Savcısının huzuru ile talebe uygun olarak karar verildi.""